

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17CoP/38/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6721203567
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Ďurian
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6721203567.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Dušana Ďuriana a sudkýň JUDr. Zity Nagypálovej a JUDr. Renáty Deákovej, ako členiek senátu, vo veci starostlivosti o maloletú Y. S., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom v I., č. XXX, v súčasnosti bytom v J., č. XX, zastúpenú Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Zvolen, pracovisko Krupina, ako kolíznym opatrovníkom, dieťa rodičov matky Q. R., rod. R., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom v I., č. XXX, a otca V. S., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom v J., č. XX, o nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní matky proti uzneseniu Okresného súdu Zvolen č.k. 18P/44/2021-8 zo dňa 22.09.2021, ako súdu prvej inštancie, takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku o určení výživného (druhý výrok) a v závislom výroku o určení trvania neodkladného opatrenia (tretí výrok) p o t v r d z u j e s tým, že týmto dočasne do právoplatného skončenia konania vo veci samej d o c h á d z a k zmene rozsudku Okresného súdu Zvolen č.k. 17P/22/2018-51 zo dňa 18.12.2018 v časti zverenia maloletej do osobnej starostlivosti matky a určenia vyživovacej povinnosti k maloletej.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie nariadil neodkladné opatrenie, ktorým zveril maloletú Y. S., nar. XX.XX.XXXX, do osobnej starostlivosti otca (prvý výrok), matke Q. R., nar. XX.XX.XXXX, uložil povinnosť dočasne platiť na maloletú Y. S., nar. XX.XX.XXXX, výživné v sume 70,- € mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám otca, a to počnúc dňom doručenia uznesenia (druhý výrok), vyslovil, že neodkladné opatrenie trvá len do právoplatného skončenia konania vo veci samej o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu vedeného na Okresnom súde Zvolen pod sp. zn. 10P/45/2021 (tretí výrok) a v prevyšujúcej časti návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol (štvrtý výrok); v odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol, že návrhom na začatie konania zo dňa 14.09.2021 sa otec maloletej domáhal nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým bude maloletá dočasne zverená do jeho osobnej starostlivosti bez úpravy styku s tým, že matka maloletej bude zaviazaná na platenie výživného na maloletú v sume 150,- € mesačne; súd prvej inštancie dospel k záveru, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia je v časti zverenia maloletého dieťaťa do dočasnej osobnej starostlivosti otca dôvodný, nakoľko boli osvedčené skutočnosti, ktoré odôvodňujú naliehavosť a potrebu bezodkladnej úpravy pomerov účastníkov konania; rodičia maloletej sú rozvedení, pričom maloletá bola (spolu so svojimi dvoma bratmi) rozsudkom Okresného súdu Zvolen č.k. 17P/22/2018-51 zo dňa 18.12.2018 zverená do osobnej starostlivosti matky; nakoľko medzi matkou a maloletou dochádzalo ku konfliktným situáciám, maloletá dňa 20.03.2021 odišla z domácnosti matky a prišla bývať k navrhovateľovi (otcovi), ktorý v súčasnosti zabezpečuje jej osobnú starostlivosť a výchovu; súd prvej inštancie súčasne skonštatoval, že otázka osobnej starostlivosti a výchovy vo vzťahu k maloletej bude podrobená detailnému preskúmaniu v konaní vo veci samej o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu, ktoré je vedené na Okresnom súde Zvolen pod sp. zn. 10P/45/2021; súd prvej inštancie mal preukázanú aj potrebu dočasnej úpravy plnenia vyživovacej povinnosti matky k maloletej, nakoľko podľa tvrdenia otca si matka svoju vyživovaciu povinnosť voči

nej neplní; povinnosť matky platiť výživné určil súd prvej inštancie v nevyhnutnom rozsahu v sume 70,- € mesačne; skonštatoval, že otcom požadovaná suma 150,- € mesačne nezodpovedá výživnému v nevyhnutnej miere, ktorej platenie môže súd neodkladným opatrením nariadiť, a preto v prevyšujúcej časti návrh zamietol; súd prvej inštancie poukázal na to, že v rámci neodkladného opatrenia možno nariadiť rodičovi platiť výživné len v nevyhnutnej miere tak, aby výživa dieťaťa nebola žiadnym spôsobom ohrozená a výživné v nevyhnutnej miere je určené len na uspokojovanie základných životných potrieb oprávneného; otec maloletej pracuje a dosahuje pravidelný príjem v sume približne 650,- € mesačne v čistom; podľa tvrdenia otca je matka maloletej zamestnaná v obchodnej spoločnosti Z. V., s.r.o., a býva v byte, v ktorom rodina žila spolu do rozvodu manželstva; súd prvej inštancie dodal, že reálne zárobkové a majetkové pomery otca, ako aj matky maloletého dieťaťa, budú predmetom dokazovania v rámci rozhodovania súdu o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu; počiatok plnenia vyživovacej povinnosti určil súd prvej inštancie od doručenia uznesenia, nakoľko sa maloletá už dlhšiu dobu nachádza v starostlivosti otca, pričom matka si voči maloletej žiadnu vyživovaciu povinnosť neplní; v súlade s ustanovením § 330 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej aj „C.s.p.“) vyslovil, že neodkladné opatrenie bude trvať len do právoplatného skončenia konania vo veci samej o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu vedeného na Okresnom súde Zvolen pod sp. zn. 10P/45/2021; súd prvej inštancie rozhodol s poukazom na ustanovenia § 324 ods. 1, § 325 ods. 1, § 326 ods. 1 a 2, § 328 ods. 1, § 329 ods. 1 a 2, § 330 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 2 ods. 1 a 2, § 360 ods. 1, § 366 a § 367 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku (ďalej aj „C.m.p.“).

2.1 Proti uzneseniu súdu prvej inštancie vo výroku o určení výživného (druhý výrok) podala matka včas odvolanie zo dňa 28.09.2021 (č.l. 16 spisu); z obsahu odvolania vyplýva, že uplatňuje odvolací dôvod podľa § 62 ods. 1 C.m.p., t.j., že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci; matka uviedla, že nesúhlasí s výživným v sume 70,- € mesačne ako určil súd prvej inštancie; dosahuje príjem v sume 600,- € mesačne a sama žije s dvoma synmi; jej mesačné výdavky sú elektrina v sume 130,- €, fond opráv v sume 50,- €, strava pre maloletého E. v sume 24,- €, školská družina v sume 10,- €, ošatenie a obuv v sume 30,- €, hygiena v sume 40,- €, strava pre 3 osoby v sume 250,- € až 300,- €, internet, paušál a televízia v sume 60,- €, sporenie pre maloletého E. v sume 20,- €, pričom platí aj paušál synovi P., ktorý je síce zamestnaný, ale jeho príjmy sú momentálne nulové a všetky jeho výdavky prešiel na ňu; poukázala aj na neočakávané výdavky ako sú napríklad nedoplatky za elektrinu v sume 100,- € a prípadné platby za lieky a vitamíny; uviedla, že otcovi nič nebránilo, aby išiel na úrad práce a nahlásil si poberanie rodinných prídavkov; navrhla, že na maloletú bude platiť výživné v sume 30,- € mesačne, nakoľko má nízky príjem, vysoké výdavky a výživné v sume 70,- € mesačne nie je schopná zaplatiť.

2.2 Otec vo vyjadrení zo dňa 10.10.2021 (č.l. 21-23 spisu) uviedol, že s odvolaním matky nesúhlasí; poukázal na to, že on platí matke na ich spoločného maloletého syna, ktorý je žiakom na prvom stupni základnej školy 70,- € mesačne, pričom matka žiada platiť na dcéru, ktorá navštevuje strednú školu v Banskej Štiavnici výživné v sume 30,- € mesačne; len cestovné do Banskej Štiavnice vychádza maloletú 50,- € mesačne; otec poukázal na svoje mesačné výdavky, ktorými sú elektrina v sume 70,- €, voda v sume 20,- €, cestovné na 3 deti v sume 120,- €, paušál plus Magio plus internet v sume 60,- €, telefón pre deti v sume 10,- €, oblečenie a obuv v sume 50,- €, poisťky v sume 150,- €, splátka hypotéky v sume 250,- €, strava v sume 350,- € až 400,- €, pohonné hmoty v sume 100,- €; pokiaľ matka uvádza, že si mal prehlásiť poberanie prídavku na maloletú na úrade práce, otec poukázal na to, že sa o to snažil, ale nakoľko dcéra nie je zverená do jeho osobnej starostlivosti, prehlásiť sa to nedalo; matke nič nebránilo, aby mu na účet prídavky na maloletú preposielala; na záver dodal, že súhlasí s výživným pre maloletú v sume 70,- € mesačne, pokiaľ sa nepreukáže výdavky maloletej v konaní vo veci samej.

2.3 Kolízny opatrovník sa k nariadenému neodkladnému opatreniu, k odvolaniu matky ani k podaniu otca nevyjadril.

3.1 Krajský súd, funkčne príslušný na rozhodnutie o odvolaní podľa § 34 C.s.p., preskúmal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 C.s.p. a uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutom výroku o určení výživného (druhý výrok) a v závislom výroku o určení trvania neodkladného opatrenia (tretí výrok) podľa § 387 ods. 1 a 2 C.s.p. ako vecne správne potvrdil. Podľa § 2 ods. 1 C.m.p., na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

3.2 Podľa § 387 ods. 1 C.s.p., odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

3.3 Podľa § 387 ods. 2 C.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

4.1 Odvolací súd pri rozhodovaní vychádzal z názoru, že neodkladné opatrenie je možné aj v prípadoch týkajúcich sa starostlivosti o maloleté deti nariadiť za predpokladu, že pomery maloletého je nevyhnutné upraviť bezodkladne; z tohto hľadiska je potrebné skúmať aj záujem maloletého na nariadení navrhovaného neodkladného opatrenia, ktorý bude daný predovšetkým vtedy, ak tento záujem maloletého bude narušený alebo ohrozený v prípade absencie bezodkladnej úpravy pomerov maloletého; z uvedeného vyplýva, že pre splnenie podmienok na nariadenie neodkladného opatrenia je nevyhnutné osvedčenie vyššej miery intenzity narušenia záujmu maloletého na napĺňaní jeho všestranných potrieb (čo vyplýva práve z predpokladu nevyhnutnosti bezodkladného zásahu, aby tento záujem maloletého bol ochránený); z toho na druhej strane vyplýva, že pre splnenie podmienky nevyhnutnosti bezodkladnej úpravy pomerov maloletého pôjde zrejme v praxi predovšetkým o skutočnosti, ktoré evidentne (prima facie) zasahujú do konkrétneho záujmu maloletého dieťaťa na napĺňaní jeho všestranných potrieb.

4.2 Odvolanie matky nie je dôvodné; preskúmaním napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie, odvolania matky a ostatného obsahu spisu, dospel odvolací súd k záveru, že uznesenie súdu prvej inštancie je vecne správne a odvolací súd sa s ním v plnom rozsahu stotožnil, keď v tomto smere si osvojil aj dôvody napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie a v zmysle § 387 ods. 1 a 2 C.s.p. na tieto v plnom rozsahu poukazuje; na zdôraznenie správnosti napadnutého uznesenia a reagujúc na odvolaciu argumentáciu matky odvolací súd udáva, že súd prvej inštancie pri rozhodovaní vychádzal zo skutočností osvedčených účastníkmi konania a vlastnou činnosťou, dospel pritom k správnym zisteniam o skutkovom (skutočnom) stave veci (aspoň v rozsahu jeho osvedčenia), pričom vzal do úvahy všetky relevantné skutočnosti v rozsahu nevyhnutnom pre rozhodnutie o návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia; z osvedčených skutočností v prejednávanej veci vyplýva, že otec a matka sú rodičmi maloletej, ich vyživovacia povinnosť voči maloletej vzhľadom na jej vek stále trvá; výkon rodičovských práv a povinností k maloletej bol naposledy upravený rozsudkom Okresného súdu Zvolen č.k. 17P/22/2018-51 zo dňa 18.12.2018 (o rozvoze manželstva rodičov a úprave výkonu rodičovských práv a povinností na čas po rozvoze) tak, že maloletá bola zverená do osobnej starostlivosti matky a otcovi bola uložená povinnosť platiť maloletej výživné v sume 90,- € mesačne; vzhľadom na konfliktný vzťah s matkou sa maloletá dňa 20.03.2021 presťahovala do domácnosti otca, u ktorého odvtedy (v súčasnosti už vyše pol roka) žije; s poukazom na uvedené sa otec návrhom vo veci samej doručným Okresnému súdu Zvolen dňa 14.09.2021 domáha úpravy práv a povinností k maloletej (konanie je vedené pod sp. zn. 10P/45/2021), pričom súčasne podal dňa 14.09.2021 aj návrh na nariadenie neodkladného opatrenia za účelom dočasného zverenia maloletej do svojej osobnej starostlivosti a uloženia povinnosti matke platiť maloletej výživné do rozhodnutia súdu vo veci samej v sume 150,- € mesačne; súd prvej inštancie nariadeným neodkladným opatrením zveril maloletú do osobnej starostlivosti otca (voči tomuto výroku uznesenia súdu prvej inštancie matka maloletej odvolanie nepodala) a matke uložil povinnosť platiť výživné na maloletú v sume 70,- € mesačne na pokrytie základných výdavkov maloletej; matka s názorom súdu prvej inštancie nesúhlasila a žiadala s poukazom na svoje pomery (najmä pokiaľ ide o výdavky) a finančnú situáciu určiť výživné v sume 30,- € mesačne; v tejto súvislosti odvolací súd v zhode so súdom prvej inštancie udáva, že v prípade návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia podľa § 366 C.m.p. (platenie výživného v nevyhnutnej miere) sa vyživovacia povinnosť rodičov k deťom upravuje v miere nevyhnutnej na úhradu základných (nevyhnutných) výdavkov maloletého dieťaťa; na rozdiel od úpravy vyživovacej povinnosti upravenej rozhodnutím vo veci samej, sa preto v prípade neodkladného opatrenia podľa § 366 C.m.p. nezohľadňuje pri určovaní rozsahu vyživovacej povinnosti hmotnoprávna úprava zákona o rodine, ale rozhodujúce sú reálne nevyhnutné výdavky maloletého dieťaťa (v danom prípade vyplývajúce predovšetkým z návrhu na jeho nariadenie); pri určení výživného v nevyhnutnej miere sa rozsah výživného v neodkladnom opatrení zásadne odlišuje od jeho rozsahu v konečnom rozhodnutí a ani prípadné nariadenie neodkladného opatrenia podľa § 366 C.m.p. nepredurčuje obsah meritórneho rozhodnutia; výživné určené v nevyhnutnej miere má postačovať na uhrádzanie základných životných

potrieb maloletého dieťaťa, medzi ktoré v zásade patria náklady na bývanie, stravovanie, ošatenie, hygienické potreby a drogériu, zdravotnú starostlivosť, školské potreby a náklady súvisiace s plnením školskej dochádzky, preprava dieťaťa, poplatky za záujmovú činnosť, prípadne primerané náklady na mobilný telefón (porovnaj Pavelková, B.: Zákon o rodine. Komentár, 3. vydanie; C. H. Beck; Bratislava, 2019; komentár k ustanoveniu § 62); vzhľadom na približné mesačné výdavky maloletej uvádzané otcom v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia (bývanie 10,- €, cestovné 50,- €, strava 150,- €, oblečenie a obuv 20,- €, hygiena 10,- €, telefón 7,- €), ktorých rozsah matka v podanom odvolaní žiadnym spôsobom nespochybnila, ako aj s poukazom na skutočnosť, že doteraz otec uhrádzal v zmysle rozsudku Okresného súdu Zvolen č.k. 17P/22/2018-51 zo dňa 18.12.2018 na maloletú výživné v sume 90,- € mesačne, je aj podľa názoru odvolacieho súdu vyživovacia povinnosť matky voči maloletej určená v sume 70,- € mesačne (s ktorou sa vo vyjadrení k odvolaniu matky stotožnil aj otec) v záujme maloletej slúžiaca k tomu, aby jej výživa nebola až do rozhodnutia vo veci samej žiadnym spôsobom ohrozená; odvolací súd prihliadol aj na skutočnosť, že matka je zamestnaná a dosahuje pravidelný príjem zo zamestnania; odvolací súd vzhľadom na odvolaciu argumentáciu matky dodáva, že konečná výška výživného bude určená na základe vykonaného dokazovania v meritórnom rozhodnutí, kde budú zohľadnené potreby maloletej a aj schopnosti, majetkové a zárobné možnosti oboch rodičov, na ktoré matka v odvolaní poukazuje (na preukazovanie ktorých nie je v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia vo veci výživného priestor); na základe vyššie uvedeného odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutom výroku o určení výživného (druhý výrok) ako vecne správne potvrdil a to vrátane vecne správneho závislého výroku (§ 379 písm. a/ C.s.p. v spojení s § 2 ods. 1 C.m.p.) o určení trvania nariadeného neodkladného do právoplatného skončenia konania vo veci samej vedeného na Okresnom súde Zvolen pod sp. zn. 10P/45/2021 (tretí výrok). Nariadením napadnutého neodkladného opatrenia došlo k dočasnej zmene predchádzajúceho rozhodnutia o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletej, čo súd prvej inštancie opomenul vyjadriť v napadnutom rozhodnutí; z dôvodu zamedzenia duplicity úprav výkonu rodičovských práv a povinností k maloletej a ich prípadnej kolízie do právoplatného skončenia konania vo veci samej (t.j. konanie vedené pred Okresným súdom Zvolen pod sp. zn. 10P/45/2021) preto odvolací súd doplnil, že týmto dochádza k dočasnej zmene predchádzajúceho rozhodnutia v časti zverenia maloletej do osobnej starostlivosti matky a určenia vyživovacej povinnosti k maloletej.

5. O trovách odvolacieho konania odvolací súd nerozhodoval, pretože nebol podaný návrh na rozhodnutie o povinnosti nahradiť trovy konania (§ 57 C.m.p.) a nejde ani o rozhodnutie, ktorým sa konanie končí (§ 58 C.m.p.).

6. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.); dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C.s.p. (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C.s.p. nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Proti právoplatnému rozhodnutiu súdu v konaní podľa tohto zákona je prípustné dovolanie generálneho prokurátora Slovenskej republiky (ďalej len "generálny prokurátor"), ak to vyžaduje verejný záujem alebo ochrana práv a ak nápravu nemožno v čase podania dovolania generálneho prokurátora dosiahnuť inými právnymi prostriedkami (§ 78 ods. 1 C.m.p.). Dovolanie generálneho prokurátora je prípustné, ak potreba zrušiť alebo zmeniť právoplatné rozhodnutie prevyšuje nad záujmom zachovania jeho nezmeniteľnosti a nad princípom právnej istoty (§ 78 ods. 2 C.m.p.).

Generálny prokurátor podá dovolanie iba na základe podnetu účastníka alebo osoby dotknutej právoplatným rozhodnutím súdu. Generálny prokurátor nie je viazaný rozsahom podnetu v prípadoch, v ktorých ani dovolací súd nie je viazaný rozsahom dovolania (§ 80 ods. 1 C.m.p.). Generálny prokurátor môže podať dovolanie aj bez podnetu vo veciach, v ktorých môže prokurátor do konania vstúpiť, a to aj vtedy, ak prokurátor do konania nevstúpil (§ 80 ods. 2 C.m.p.).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie ani na základe výzvy na plnenie (§ 379 ods. 1 a 2 C.m.p.), môže mu súd uložiť pokutu do 1.000,- € (§ 382 ods. 1 C.m.p.), rozhodnúť o zastavení výplaty rodičovského príspevku a prídavku na dieťa a príplatku k prídavku na dieťa (§ 383 ods. 1 C.m.p.) alebo odňať maloletého tomu, u koho podľa rozhodnutia nemá byť a postarať sa o jeho odovzdanie tomu, komu bolo podľa rozhodnutia zverené, alebo tomu, komu rozhodnutie priznáva právo na styk s maloletým po obmedzený čas, alebo tomu, kto je oprávnený neoprávnene premiestneného alebo zadržaného maloletého prevziať (§ 386 ods. 1 C.m.p.) a to všetko aj bez návrhu (§ 376 ods. 2 C.m.p.).